

Viathou - de filosofie van een bijzondere vrouw

deel II

Overall op de wereld waar mensen verschenen, werd de jacht beoefend. De vroegste mens voorzag op die manier in zijn behoefte aan vlees, kleding, beschutting en nieuwe werktuigen. Het vlees diende als voedsel, de huiden als kleding en beschutting en van de beenderen en pezen werden werktuigen en wapens gemaakt. Toen werd er gejaagd om te overleven. Nu is dat anders en dienen wij moreel en ethisch gezien een beheer te voeren waarin verantwoordelijkheid wordt genomen om naar beste vermogen lijden te voorkomen.

Viathou op de heuvel van Hoog-Deelen

(Foto: JGS)

Viathou

Aan de gezellige keukentafel op Landgoed Hoog-Deelen praat ik met Viathou Peletier over natuurbeheer, bosbouw, jacht, verantwoordelijkheid nemen en emotionele betrokkenheid bij de levensprocessen waarvan wij deel uit maken. Zoals u hebt kunnen lezen in de vorige Veluwnaar is Viathou een nazaat van Viathou Peletier de stichtster van de eerste Protestantse Kerk in 1648 in Montpellier (Frankrijk). De naam Viathou betekent: "De weg naar God".

Rasters

"Op weg hier naar toe hoorde ik op de autoradio de kreet 'Alle rasters weg, één grote Veluwe! Daar heb jij ook vast wel een mening over?'"
"Onmogelijk en niet verantwoord",

reageert Viathou heel stellig.
"Nederland is één groot park geworden, waar de natuur afhankelijk is gemaakt van de mens. Denk je eens in hoeveel slachtoffers dit in het verkeer kan veroorzaken, niet alleen onder de mensen maar ook al het leed onder de dieren. We hebben een zorgplicht tegenover de natuur. Een zorgplicht uit echte, waarachtige betrokkenheid. Maar ook tegenover de boeren die heel hun ziel, zorg en bestaansrecht in het gewas en hun landerijen hebben (gelegd) gestoken, is het niet respectvol om het te laten vernielen door bijvoorbeeld de wilde zwijnen. Vroeger legde men hiervoor toch ook wildwallen aan. Rasters kun je ook zien als bescherming voor mens en dier.
Waar ik me echter nog de meeste zor-

gen over maak, is (als alle rasters weg zouden gaan), de totaal gevoelloze levenshouding en het gebrek aan respect voor dier en natuur onder een groot deel van deze samenleving. Bij het weghalen van alle rasters dient overwogen te worden wat dit voor economische consequenties heeft, de verkeersveiligheid voor de mensen in deze toenemende verkeersdruk op de wegen en de rust en veiligheid voor de dieren. Je ziet dat in veel gebieden die nu toegankelijk zijn, worden de rustgebieden verstoord en de dieren opgejaagd met alle gevolgen van dien en dan heb ik het nog niet eens over de respectloze vernielingen en de vervuiling van de natuur.
Wat mij voor ogen staat met Landgoed Hoog-Deelen, is dat het een kerngebied kan worden in een kerngebied, dus een

rustgebied in een totaal Veluweplan. Voor een eventuele uitwisseling van het wild over de hele Veluwe zouden we dan kunnen denken aan corridors waarbij veiligheid en zorg centraal moeten staan.?

Samenhang

“De natuur is voor ons van levensbelang. Zorg, betrokkenheid en liefde, vooral het laatste, is van essentieel belang om te overleven (geen ziele-dood sterven). De harmonie en symbiose waarin de natuur met en van elkaar leeft in een groot evenwicht is als een spiegel voor onze samenleving. ‘Aarding’ is van groot belang om ‘jezelf’ niet te verliezen. Wat mij betreft gaat het om de filosofie hoe wij in de ‘samenleving’ met dier, van plant, van elkaar en moeder aarde omgaan. Het feit dat de mens zichzelf afsnijdt van de natuur en daarmee, zijn menselijkheid... werkelijke zorg, betrokkenheid en liefde voor dier, plant, mens en aarde voor een vrede-lievende en liefdevolle samenleving met elkaar. Mensen laten we toch wakker worden”, gaat Viathou verder, “ons bewust worden waar wij nu eigenlijk mee bezig zijn met betrekking tot onze eigen gedachten gevoel en levenshouding en wat dit veroorzaakt in onszelf en in de natuur. Beseffen dat wij een integraal onderdeel vormen met de hele natuur, hiervan leven, deel uitmaken en dat wij door haar te vernietigen, in wezen onszelf vernietigen”.

Rentmeester

Je hebt een heel duidelijke visie over de manier waarop natuurbeheer dient te worden toegepast, vraag ik Viathou, waaraan ligt die visie ten grondslag? “Ik ben door mijn ‘rentmeesters functie’ natuurlijk betrokken bij het belang om op een uiterst zorgvuldige manier met de natuur en moeder aarde om te gaan. Daar schort het nogal aan binnen onze samenleving. Je moet helder krijgen wat de werkelijke aardse processen zijn (natuurwetten) - nuchter kijken naar oorzaak en gevolg en een ‘schouwend beleid’ voeren. Dat wil zeggen beheer afstemmen op de feitelijke aardse situatie, of liever omgedraaid, met groot respect kijken naar hetgeen DAT IS, want niets is voor niets... en van daaruit met grote voorzichtigheid ‘inbreken’ in de bestaande balans, voor het geval dit noodzakelijk is en zorg dragen met name om onnodig lijden te voorkomen, voor een gezond-natuur-dier-planten-

rijk op aarde.

Heel belangrijk in het geheel is dat we het hart in de samenleving laten terugkeren met behulp van de helende natuur, rust en stilte, tot jezelf komen, in balans komen. Uiteindelijk gaat het om de kern: de liefde. De levenshouding die hieruit voortvloeit voor al wat is; heel en al (heelal). Liefde is, daadwerkelijk betrokken zijn, leven zonder daar iets aan te ontnemen”.

Bosbouw

Ik zie hier op Hoog-Deelen prachtige douglas bossen en Amerikaanse eiken, moeten die exoten er niet uit? vraag ik Viathou heel voorzichtig. “Belachelijk, dat mist nu echt elke vorm van werkelijke betrokkenheid als je zo’n beleid voert. Het betekent dat je je eigen wil of idieële doelstelling oplegt aan de natuur en het laat tegelijkertijd zien dat je geen goed beleid kan voeren als je er niet met gevoel (emotioneel), met je hart, bij betrokken bent. Douglasssen zijn toch prachtige bomen, en dan moet je die Amerikaanse eiken eens zien kleuren in de herfst, ze dragen juist bij aan die mooie variatie, de biodiversiteit, die de natuur ons laat zien. Trouwens in een multiculturele samenleving waar juist zoveel beroep wordt gedaan op verdraagzaamheid en flexibiliteit kan het toch niet waar zijn dat je hele bossen exoten elimineert (kaal zaagt) alleen maar omdat men vindt dat

ze hier niet horen. Ik vind dat volstrekt respectloos naar beide kanten.

Bosbouw betekent voor mij ook weer die combinatie van beheer, liefde en diep respect voor hetgeen er historisch gezien is ontstaan. Daarom vind ik het bijvoorbeeld (dan ook) heel jammer dat de economische druk vanuit de regelgeving (bos CAO) van de overheid zo hoog is, dat je eigenlijk geen evenwichtig praktisch uitvoerbaar beheer meer kunt voeren. Vreselijk toch die grote Harvester machines die gevoeleloos hun werk doen. Ik kijk met respect naar een boom. Als wij een bos uitdunnen, dan doen we dat om de andere bomen de ruimte te geven om te groeien, zich te ontwikkelen. Van de bomen die je gaat kappen, snijden we een stukje schors af, of geeft te tegenwoordig een verfstip.. Je geeft ze een bles noemen we dat. Ik zeg altijd: ik geef ze een ‘blessing’ als dank voor hun aanwezigheid en voor het offer dat zij brengen”.

Evenwicht

“Genoeg gepraat”, zegt Viathou plots, “zullen we nog even bij de koeien kijken, ik moet eigenlijk de stier er nog bij doen. Wat zullen de meisjes (koeien) opkijken”. Ik vind het prima al blijft het natuurlijk spannend zo’n groot imposant beest, maar omdat ik weet hoe ze met haar dieren omgaat, heb ik er op de een of andere manier

Prachtige oude bomen sieren het landgoed

(Foto: JGS)

toch best wel vertrouwen in. Prachtig zo'n kudde Herefords in die glooiende groene wei met op de achtergrond dat fascinerende vergezicht over een groot deel van de Veluwe. De kalveren zijn inmiddels flinke jongens en meisjes geworden en zien er blakend gezond uit.

Het kost enige moeite om te voorkomen dat ook de twee jongere stieren het hek door glippen en naar de koeien kunnen, maar met enig geduld en zoete woordjes lukt het ons uiteindelijk toch om die ene grote jongen bij de koeien te doen. De rust die het

De stier wordt uit de weide gehaald

Landgoed uit ademt, heerst ook in de kudde. Terwijl de stier van alle kanten wordt besnuffeld en nog wat onwennig

rond loopt, is er totale kalmte. Wat een prachtig evenwicht tussen gevoelens, spanning, rust, gedrevenheid, geduld en respect.

Vervolg

Viathou Peletier, een vrouw die blijft fascineren. Daarom in de volgende Veluenaar meer over o.a. haar verdere idealen met betrekking tot het Landgoed, haar stenencirkel (medicijn-cirkel) op de top van een heuvel en haar kijk op onze 'worteling'.

Albert Bron
